

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Vedel, Valdemar FRA: Lange, Julius Henrik (1895-08-11)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Vedel, Valdemar FRA: Lange, Julius Henrik (1895-08-11)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 328. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000309.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Breve fra Julius Lange*,

TIL DR. PHIL. VALD. VEDEL.
Kbhvn., 11. Aug. 1895.

Kære Vedel!

De synes vel somme Tider, at jeg er altfor underlig. Saaledes som jeg er stedet, bliver jeg vel sagtens Aar for Aar haardere og skarpere, og jeg frygter for, at alle de Venner, som jeg holder mest af, bære Skrammer af min mindre behagelige Nærhed — det er saa meget mere prisværdigt af disse samme Venner, at de alligevel holde af mig og endog gøre Festmaaltid for mig. I Deres eget Liv gjorde jeg jo for faa Aar siden et Indsnit, som jeg véd, smertede Dem i Øjeblikket, og hvoraf Arret maaske endnu kan smerte. Det kan ogsaa gøre mig ondt, naar jeg tænker derpaa; min Undskyldning er kun den, at jeg mente det oprigtig, men derfor behøver man jo ikke at fare saa voldsomt frem, som om man særlig egnede sig til at optræde som Retfærdighedens Engel med Flammesværd, — hvilket jeg slet ikke egner mig til.

s. 329 Med Weis¹ blev jeg paa Grund af hans Elskværdighed og gamle Venskab for mig let forsonet; vi græd naturligvis ikke, men lo — og aftalte at forære hinanden Psalmebøger til gensidig Forbedring af Sindelaget.

C'est le ton qui fait la musique. Og Musiken er Sinde laget. Det er Stilen (og ikke Indholdet), som er Mennesket. Forresten er der ogsaa noget i vor Tids og vort Folks Karakter, som nok kan irritere, naar man har et Hverv at udrette. Det er jo ganske rigtigt, at enhver — bogstavelig talt: enhversomhelst — har Lov til at blande sig i hvadsomhelst, i alt Fald i offentlige Sager. Dette Princip er jo en af vor konstitutionelle Forfatnings Juveller. Men man kan dog vente af virkelig dannede Mænd, at de gøre Forskel paa denne rent formelle (og saa at sige brutale) Rettighed og den indre Adkomst, der bestaar i at være fortrolig kendt med Sagen selv. Forresten er jeg Koch meget taknemlig for den rolige og klare Maade, hvorpaa han har ledet det hele. Men jeg tror ikke, at De havde følt Dem opbygget over Kunstakademiets mundtlige og skriftlige Forhandlinger om Sagen for et Aarstid siden. Dog lad nu alt det være glemt og begravet!

Deres hengivne
J. L.